

PARADIS

Un om pe pământ dac-ar vrea
Ani mulți chiar o sută să stea
De moarte nicum n-ar scăpa
Și nici de țărâna cea grea

Și nici de dureri ori nevoi
De lacrimi fierbinți ori de ploii
De truda-ngropată-n noroi
Dospind judecata de-apoi

Și gândul privind înapoi
Trezește copilul din noi
Și scârțâie carul cu boii
Și-i plin țintirimul de oi

Doar una lipsește sarea
Și-așteaptă păstoru'-n propteala
Pe umeri să vină s-o ia
Și-i plin Paradisul cu ea...
